

[Merete Bjørn Hanssen.]

se på den problematik, som radiokommissionen ikke kom dybt ind i. Hvordan går det med dette arbejde?

Den konservative tvivl om, at tidspunktet for kommerciel radiospredning er rigtigt valgt, viser sig også i bemærkningernes ord om, at reklameudsendelser i hvert fald i en overgang kan medføre indtægtstab for dagspressen, og derfor vil man give en del af de indkommende indtægter til presseformål. Jeg synes ligesom de foregående talere, at dagspressens aktuelle økonomiske problemer er så velkendte, at det ikke skulle være nødvendigt med megen argumentation for at lade være med at vælge netop dette tidspunkt til at øge problemerne med følger, som jo kun kan blive uoprettelige. Men jeg vil gerne tilføje, at hvis det foreliggende forslag kan bidrage til, at den trykte presse i højere grad blev sig sin rolle i den fremtidige kommunikationsudvikling bevidst, så ville jeg betragte det som en af de vigtigste langsigtede veje ud af pressens nuværende krise.

Vi vil gerne i udvalget arbejde med på Grønlandsproblematikken, idet vi jo i mit parti føler, at Grønlands tv-dækning må prioriteres højere end et nyt landsdækkende tv-2. Venstre er altså parat til et positivt udvalgsarbejde som indledning til en mere omfattende revision af radiospredningsloven.

Jeg vil gerne slutte med at spørge kulturministeren, om han venter, at vi allerede i denne samling får den bebudede redegørelse, da jeg forstår, at radiatorådet først i april måned vil kunne komme med kommentarerne og synspunkterne på radiokommissionens betænkning. Bliver det muligt endnu i denne samling at få den omfattende debat om den fremtidige radioordning her i landet?

K. Helveg Petersen: Det forslag, der her er lagt frem til beslutning, har det radikale venstre megen skepsis over for. Det er vor opfattelse, at vi bør have en revision af radioloven i nær fremtid. Et forslag om en fuldstændig revision af loven vil give os anledning til den brede debat om alle de problemer, der knytter sig til radio- og tv-virk-somhed her i landet, og der er en masse problemer, hvoraf en række har været nævnt, som må tages op: tekniske proble-

mer, men også styringsproblemer, programlægningsproblemer, decentraliseringen osv.

De nyvindinger, der stadig finder sted — jeg tænker på kassetteproblemet, jeg tænker på kabel-tv og satellitudviklingen — må selvfølgelig spille ind på indledningsparagrafferne i radioloven, og det kan da være rimeligt nok. Jeg minder om, at jeg i forsommeren 1971 fremlagde et notat til diskussion, og der er kommet en hel del indlæg som følge af dette notat, indlæg, som vil kunne stå til rådighed for et udvalgsarbejde senere, men jeg vil gerne sige, at der i dette notat først og fremmest var taget sigte på ændringer af den nuværende Danmarks radios styrelse. Jeg har været angrebet for, at notatet indeholdt bemærkninger om en åbning i de indledende paragraffer, så Danmarks radios monopol blev brudt, og man sagde: ja men det er jo indledningen til, at vi nu skal have det kommercielle fjernsyn og den kommercielle radio. Min tanke med at gå ind for en formulering af de indledende paragraffer, så Danmarks radios monopol blev brudt, var alene den at sikre muligheder for de nye ting, der sker inden for området, altså de tekniske nyvindinger, der finder sted, og som må give sig udslag i åbninger, og dernæst var det også hensigten, at man kunne give adgang til en decentralisering, sådan som fru Merete Bjørn Hanssen var inde på det. Samlet vil der altså her være en række motiver til, at vi ser på dette spørgsmål, men ikke ud fra den betragtning, som hr. Stæhr Johansen og andre forslagsstillere går ind for i det foreliggende lovforslag.

Vi kan ikke tilslutte os dette forslag, der konkret går ud på, at man skal oprette en privat radioinstitution og et kommercielt tv, vi kan ikke give det tilslutning. Det afgørende for den vurdering, jeg anlægger, sådan som den har formet sig på baggrund af erfaringer med hensyn til kommercielle sendere, er, at programmerne vil antage karakter af, at senderne er kommercielle.

Nu siger hr. Stæhr Johansen i sin fremsættelse, at der må stilles forskellige koncessionsbetingelser, der muliggør, at man kan hindre en hvilken som helst udvikling — her tænker han vel først og fremmest på den udvikling, som vi kender fra amerikanske programmer — og han nævner berigtigelsespligt og ansvarsproblemet, pligt til at arkivere udsendte meninger osv. Det er alt